

Alaptáblázat összerakása sor- és oszlopközi elválasztóvonalakkal / spéci karakterrel (!):

első	!második	harmadik
negyedik!	ötödik	hatodik
sokadik	!többedik	...

Az előző bekezdés a `\hspace{2cm}` hatására kezdődött annyival bentebb, a táblázat előtt pedig a `\vspace{1.5cm}` miatt maradt ki több térköz. Ez utóbbi `\[1.5cm]` módszerrel is megoldható. `cm` egység helyett a `pt` is alkalmazható.

Fix szélességű oszlopokat a `p{2cm}` beírásával adhatunk meg. Trükk: ha 4db 2cm-s oszlopot szeretnénk, akkor ez a `|*{4}{p{2cm}}|` sorral tehető meg. A `*` után a szám az ismétlések számát mondja meg, a második `{}`-ek közti rész pedig azt, amit ismételni szeretnénk.

egy	kettő	3	4
-----	-------	---	---

Fix szélességű táblázat a `tabular*` környezetben:

egyik	másik
-------	-------

Azt, hogy szöveg szélességű legyen, a `\textwidth` paranccsal állíthatjuk be. Nyilván ennek valamekkora részével is operálhatunk: `0.45\textwidth`, pl.

A kódban látható `@{\extracolsep{\fill}}` kombináció arról gondoskodik, hogy a táblázat oszlopai rugalmasan széthúzódjanak.

Összevont oszlopok: `\multicol{n}{|c|}{n}`

Itt `n` adja meg, hogy hány oszlopot szeretnénk összevonni, `|c|` az összevont cellák rendezését és hogy milyen legyen körülötte a rácozás, a `szöv.` részbe pedig az összevonandó szöveg kerül.

a `\multicol` kiadásának helyén figyeljünk a `&` oszlopelválasztók helyes alkalmazá-

sára is!

1.	2.	3.	4.	5.
6.	7.			8. ?
9.	10.	11.	12.	13.

Öszevont sorok: `\multirow{n}{*}{szöv.}` paranccsal lehetséges a `multirow` csomag betöltése mellett. `n` az összevonandó sorok száma, `{*}` adja meg a szélességet, `*`-ot használva az automatikus szélességet használja Latex. Praktikusan, ha fix szélességű oszlopokat állítottunk be, akkor ide azt a szélességet írjuk be – ha nem, a szöveg átfolyik a szomszédos cellákba.

Az utolsó `{}`-be kerül a vágyott szöveg.

1.	2.	3.
ez itt az összevonás eredménye	4.	5.
	6.	7.
	8.	9.
10.	11.	12.

Megj.: a `\cline{}` használata itt az igazán érdekes, mert ezzel lehet megadni, hogy csak az összevonáson kívüli cellákban legyenek ott a vonalak.

A táblázatra való hivatkozás, tábl.aláírás és függőleges elrendezés:

egyik	masik
-------	-------

1. táblázat. A táblázataláírást a `\caption{}` állítja be. A kódban ez után írjuk a `\label{}` parancsot, aminek a hasába írt kulcs alapján hivatkozhatunk majd a szövegben a táblázatunkra – `\ref{}`-el. A táblázatot `\centering`-el igazíthatjuk vízszintesen középre, függőlegesen pedig a `\caption{table}` után `[]`-ek közé írt `h`, `t`, `b` karakterekkel (here, top, bottom).

Az 1. táblázatban látottak megvalósítását ld. a kódban.

A sorok és oszlopok közti szeparáció módját szintén ld. a kódban, az eredmény mindenesetre:

egyik	masik
-------	-------

Figyelem: az ez után következő összes táblázatra is vonatkozik, ha az alapértékeket (6pt az oszlopokra, 1.0 a sorokra) vissza nem állítjuk.